

תת"ע 4062/02 - חוסרי ראיי נגד מדינת ישראל, שלוחת תביעות תעבורה חרדה

בית משפט השלום לתעבורה בחרדה

תת"ע 4062-02-19 מדינת ישראל נ' חוסרי ראיי

בפני כבוד השופטת עידית פלא
חוסרי ראיי
ע"י ב"כ עו"ד איל חוסרי
מבקש
נגד
מדינת ישראל
משיבה
שלוחת תביעות תעבורה חרדה

החלטה

בפני בקשה לביטול פסק דין שניית בהיעדר המבוקש ביום 19.3.25.

בנוגד המבוקש הוגש ביום 11.2.19 כתוב אישום המיחס לו עבירה של נהג חדש צער שטרם מלאו לו 21 שנים שהסיע יותר מ-2 נוסעים ללא מלאוה, בניגוד לסעיף 12א לפקודת התעבורה.

הזמןה לדין נמסרה לו עם מסירת הדוח, וישיבת הקראה נקבעה ליום 19.3.25, אך המבוקש לא התיצב לדין, ונשפט בהיעדרו, ונדון לקנס כספי, פסילה על תנאי, ופסילת מינימום לתקופה של 3 חודשים בפועל בגין 30 ימי פסילה מנהלית אשר רצзо זה מכבר.

כאמור בבקשתה, הרכב בו בוצעה העבירה גם נאסר בשימוש במשך 30 ימים; ובמסגרת בקשה שהוגשה בתיק בא"ש 11512-12-18, במסגרת פורטו נסיבות אישיות חריגות של ابوו של המבוקש, שהינו הבעלים של הרכב, הסכימו הצדדים, בהמלצת בית המשפט, על קיצור תקופת איסור השימוש ברכב.

בבקשה מיום 19.3.28 טعن המבוקש, כי הגיע ביום 19.3.24 בקשה לדוחית מועד הדיון במסגרת אותו תיק באש 11512-12-18, והופתע לגנות ביום 19.3.26 כי ניתנה החלטה מיום 19.3.24 לפיה הבקשה הוגשה בתיק סגור, וכי ניתן פסק דין בהיעדרו; וכי יגרם לו עיוות דין חמור אם פסק הדין לא יבוטל ולא תינתן לו הזדמנויות לעמוד בבית המשפט ולהתגונן כראוי; וכי העונש שהוטל אינו מידתי.

המשיבה לא הגיבה לבקשתה במועד שנקבע.

לאחר שבחןתי את טענות הצדדים וסקلت את מכלול הנسبות, ועל אף היעדר תגבורת המשיבה, אינני מוצאת מקום לקבל את הבקשה.

דין

על פי סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי, בית המשפט יעתור לבקשת לביטול פסק דין שניית בהיעדר המבוקש "אם נוכח שהיתה סיבה מוצדקתiaeht לאי התיצבותו או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין".

באשר לעילת הביטול שעוניינה סיבה מוצדקתiaeht לאי התיצבות

ה המבקש לא הוכיח סיבה מוצדקתiaeht לאי התיצבותו לדין.

"הפטיקה הנוגגת מלמדת כי על מנת לקבל בקשה לביטול פסק דין מושם "סיבה מוצדקתiaeht" על המבקש לעבור משוכה גבואה מאוד". רע"פ 1911/1911 עמיד גיש נ' מדינת ישראל (פורסם בנובו, 27.05.2018).

בעניינו, אין מחולקת, כי המבקש ידע על موعد הדיון הקבוע ליום 25.3.19. אלא שלטענת המבקש, הוא הגיע ביום 24.3.19 בקשה לדחיתת מועד הדיון, ועל פי הנטען בבקשתו, הבקשתה לדחיתת מועד הדיון הוגשה בתיק אחר ולא בתיק כתוב האישום.

הגשת הבקשתה אינה פוטרת את המבקש מההתיצבות לדין, ועל המגיש בבקשתה לדחיתת דין מוטלת החובה לבדוק ולברר אם נדחה הדיון ולאיזה מועד; ובמצב דברים בו הוגשה בבקשתה לדחיתת מועד הדיון, מצופה מה המבקש כי יברר אודות החלטה בבקשתה עוד טרם מועד הדיון; ואם היה עשו כן כמצופה, היה מגלה כי ניתנה החלטה עוד באותו היום, והבקשתה הוגשה בתיק הלא נכון.

אלא שבעניינו, על פי הנטען, המבקש קיבל ההחלטה רק ביום 26.3.19, דהיינו: לאחר מועד הדיון שדחיתו התקבשה, מבלי שהסביר או הבהיר האיחור בקבלת ההחלטה. "בעל דין אשר מגיש בבקשתה לדחיתת מועד דין - עליו החובה לעקוב אודות התקדמותה, ואין לו אלא להlain על עצמו בדיעד". (רע"פ 15/1998 שירן עמי נ' מדינת ישראל (1905), שם נדחתה בבקשתה לביטול פסק דין שניית בהיעדר בנסיבות בהן ב"כ המבקש חלה ונבער ממנו מלהגיע לדיון והודעה בעניין נשלהה בטיעות למזכירות בית משפט שלום ולא למזכירות בית משפט לתעבורה). לפיכך, נפל פגם בהתנהלותו של המבקש, ככל טרח לברר מעת החלטה בבקשת הדחיה שהגיש עוד טרם מועד הדיון, ומshallא עשה כן, אין לו להlain אלא על עצמו.

בנסיבות אלה המבקש לא הציג עילה טובהiaeht לאי-התיצבותו, ועודאי לא סיבה מספקת המצדיקה את ביטול פסק הדיון.

באשר לעילת הביטול שעוניינה חשש לעיוות דין

בקשה לביטול פסק דין שניית בהיעדר, בטענה לעיוות דין, צריכה להיות מלאה בתשתיית ראייתית בעלת משקל המצדיעה

על פוטנציאלי ממשי לשינוי התוצאה (רע"פ 2474/18 **וואל גולדברג**). כאמור ברעפ 17/8427 מ"י נ' סאלם, יש להצביע על שיקולים כבדי משקל שיש בהם פוטנציאלי ממשי לשינוי התוצאה על מנת שיבוטל פסק הדין בעילה של חשש לעיוות דין.

בעניננו, אין בבקשת כל נימוק המצביע כי עשוי להיגרם לבקשת עיוות דין, ולא פורטו נימוקים כלשהם המצביעים על פוטנציאלי ממשי לשינוי התוצאה, כדי לבסס עילה של חשש ממשי לעיוות דין.

ביחס לטענות לחומרת העונש - שהוחוטל על המבקש עונש הפשילה המינימאלי הקבוע לעבירה בה הורשע, ואף נוכן מתקופה זו ימי פסילה מנהלית, אין גם לקבל טענה לקיומו של עיוות דין מבחינה זו (ראו רע"פ 222/13 **עודדה מחמוד נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 17.01.2013)).

בכל נסיבות אלה, הבקשה נדחתת.

ניתנה היום, ז' איר תשע"ט, 12 Mai 2019, בהעדר הצדדים.